విద్వాంసుల వింతజవాబులు

పూర్వకాలమున "అలెగ్జాండర్" రనేరాజు "గ్రీసు" దేశమును పరిపాలించెను. యితను మిక్కిలి చదువుకున్నవాడు. యీ వరకు దేగాకుండా ఎంతటి పరాక్రమవంతుడో అంతటి ధర్మపరుడు.

మనరాజు (అలెగ్జాండరు) ప్రపంచాన్ని జయించ ఫలితనని "ఆశ"తో గ్రీసునుంచి బయలుదేరి, దారిలో అగడిపిన రాజ్యాలన్నింటినీ సునాయాసంగా జయించి స్వదిట్టివరకు భారతభూమిపైకి వచ్చెడిను. భారతభూమి పాలిమేరలలో నున్న రాజ్యములు అలెగ్జాండరుతో పోరాడి, చివరకు ఓడిపోయిరి.

అలెగ్జాండరు ఆరాజ్యాలన్నింటిని వశపరుచుకుంటున్న సమయంలో తనపై ప్రజలను రెచ్చగొట్టిన పదమంది మహావిద్వాంసులను పట్టుకొనెను. అలెగ్జాండరు (రాజు) ఆ పదమందిని చంపడానికి నిశ్చయించుకొని, చంపడానికి ముందు ఒక "వినోదం" ఏర్పాటు చేసెను. ఆ "వినోదం"లో ఎవరిని "జడ్జీ" (న్యాయాధిపతి)గా నియమిస్తే బాగుంటుందనే సందేహం పొడచూచెను.

రాజు జడ్జీ విషయమై మంత్రితో "ఎవరిని జడ్జిగా నియమించిన బాగుంటుంది?" అని అడిగెను.

మంత్రి "రాజా! ఏమి చెప్పను. నాకేమీ పాలుపోకుండా వుంది. మొత్తంమీద మనకు దొరికిన విద్వాంసుల్లోనే ఒకనిని, "జడ్జీ"గా నియమించటం నాకు ఉచితంగా కన్పడుతున్నది" అన్నాడు.

రాజు మంత్రిసలహా ప్రకారం ఆ మరునాడు "వినోదం" ఏర్పాటుచేయుటకు నిశ్చయించుకొని, విద్వాంసులనైపు చూచి "మీలోనొక్కనుగురిని మనిషి కొక ప్రశ్న అడుగుతాను. వాళ్ళలో ఎవడు చచ్చునా జవాబిస్తాడో వాడిని ముందుగా చంపింది, తరువాత తక్కినవారిని చంపేస్తాను"ని అన్నాడు. విద్వాంసులు విధిలేక పూరకుండిరి.

ఆ మరునాడు రాజు తన ప్రత్యేక కష్టనంగానే ఈ వినోదం యేర్పాటుచేసెను. జడ్జీ, రాజు, మంత్రి విద్వాంసులు, తమ తమ ఉచిత స్థలములలో కూర్చుండిరి. వినోదం ప్రారంభమయింది.

మొట్టమొదట రాజు మొదటి విద్వాంసుడిని చూచి "చచ్చిన వారిసంఖ్య ఎక్కువా? బ్రతికిన వారిసంఖ్య ఎక్కువా?" అని అడిగెను:

మొదటి విద్వాంసుడు ప్రశ్నకు జవాబు చెబుతూ "బ్రతికినవారి సంఖ్యే ఎక్కువ" అన్నాడు

రాజు "ఎట్లు?" అని ప్రతిప్రశ్న వేసెను.

1 వ విద్వాంసుడు: "చచ్చినవారు లేరు గనుక" అని ప్రతిప్రశ్నకు బదులు చెప్పెను.

మొదటి విద్వాంసుడు వినోదం పూర్తయింది.

రాజు రెండవ విద్వాంసుడిని చూచి "భూమి, సముద్రాలలోనే లోపెద్దజంతువులు పుడుతాయి?" అని అడిగెను.

2 వ. విద్వాంసుడు: "భూమిలోనే పుడతాయి" అన్నాడు.

రాజు "ఎందువల్ల"? అని తిరిగి అడిగాడు.

2 వ. విద్వాంసుడు "సముద్రమునూనా భూమిలో ఒకభాగం గనుక" అని తిరిగి అన్నాడు.

రెండవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు మూడవ విద్వాంసుడిని చూచి "జంతువులన్నిటిలోనూ అతి మిక్కిలి కొంటెతనం గల జంతువేది"? అని అడిగాడు.

3 వ విద్వాంసుడు: "మనుష్యులకు కంట కనపడని జంతువే కొంటె జంతువు" అన్నాడు.

రాజు "ఎలా"

3 వ విద్వాంసుడు: "కనపడిన జంతువుల కొంటెతనం మనుష్యులు తెలుసుకున్నారు గనుక వాటి కొంటెతనం సాగిందికాదు, అది సాగదుకూడాను" అన్నాడు.

మూడవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు నాల్గవ విద్వాంసుడిని చూచి "నామీద రెచ్చగొట్టడానికి మీ ప్రజలకు మీరేమని ఉపదేశించారు"? అని అడిగాడు.

4 వ విద్వాంసుడు: "రాజా! మేము చెప్పినదంతా ఒకే ఒక మాట్క... "బ్రతికితే గౌరవంగా బ్రతికండి, చస్తే గౌరవంగా చావండి" అని శలవిచ్చారుగానీ మరేమీ ఉపదేశించలేదు" అన్నాడు.

నాల్గవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు ఐదవ వానిని చూచి "మొదట "దినము" పుట్టిందా? లేక "రాత్రి"పుట్టిందా"? అని అడిగాడు.

5 వ విద్వాంసుడు: "దినమే" నండి.

రాజు "ఎట్లు"

5 వ విద్వాంసుడు "రాత్రి" దినములో ఒకభాగం కాబట్టి"

ఐదవ వానిని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు ఆరవ విద్వాంసుడిని చూచి "ప్రజల ప్రేమను ఎక్కువగా సంపాదించాలంటే మనిషి ఏమి చెయ్యాలి"? అని అడిగాడు.

6 వ విద్వాంసుడు: "మంచిశక్తి కలిగియుండి ప్రజలను భయపెట్టకుండా వుంటే ప్రజల ప్రేమను మూటగొంటారు" అన్నాడు.

ఆరవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు ఏడవ విద్వాంసుడిని చూచి "మనుష్యులు ఎలా జీవుడౌతాడు"? అని అడిగాడు.

7 వ విద్వాంసుడు: "మనుష్యులకు సాధ్యం కానిపనిని నెరవేర్చినట్లయితే జీవుడౌతాడు"నన్నాడు.

ఏడవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు ఎనిమిదవ విద్వాంసుడిని చూచి "భూమిబ్రతుకులలో తేలికి బలమెక్కువ"? అని అడిగాడు.

8 వ విద్వాంసుడు: "బ్రతుకు బలమే ఎక్కువ" అన్నాడు.

రాజు "ఎలా"?

8వ విద్వాంసుడు: "ఎందుచేత నంటే?- "మన బ్రతుకు అనేక కష్ట, సుఖాల్ని మోసుకుపోతూ వుంటుంది గనుక" అన్నాడు.

ఎనిమిదవవాని వినోదం పూర్తయింది.

రాజు తొమ్మిదవ విద్వాంసుడిని చూచి "మనుష్యుడు ఎంత కాలం జీవించటం మంచిది"? అని అడిగాడు.

9 వ విద్వాంసుడు: "బ్రతుకు కంటే చావు మేలనిపించినంతవరకే బ్రతుకు మంచిది" అన్నాడు.

తొమ్మిదవవాని వినోదం పూర్తయింది.

అలెగ్జాండరు (రాజు) తొమ్మిదుగురిని ప్రశ్నలు అడిగిన తరువాత, జడ్జీగావున్న పదియవ విద్వాంసుని వంకచూచి "ఇందులో ఎవడు చచ్చునా జవాబులు చెప్పాడు"? అని అడిగాడు.

ఆవిద్వాంసుడు ఆదురు బెదురు లేక "ఒకరిని మించి మరియొకరు చచ్చునా జవాబు చెప్పారు అందుచేత "చచ్చు" అనదగినవాడు ఎవడూ దొరకదు" అనిఅన్నాడు.

రాజు వాళ్ళ యుక్తికి మెచ్చుకొని వాళ్ళనందరిని వదలడమే గాకుండా, మంచి బహుమతులు యిచ్చి గౌరవించి పంపివైచెను.

జైహింద్.

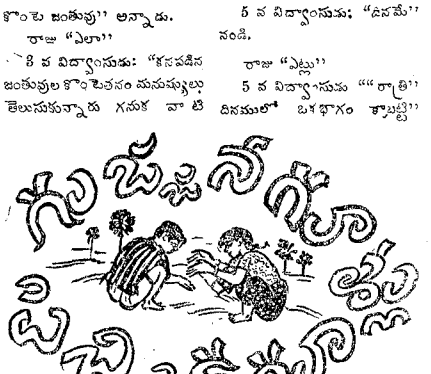

పావురం నీతి

వేటగాడు ఒకనాడు వలపన్ని ఒక పావురాన్ని పట్టుకున్నాడుట. ఆ పావురం అడిగితే అన్నదట- సర్దారీ! నన్ను చాలా శ్రమపడి పట్టుకున్నావు. బాగానే వుంది. కాని నావంటి చిన్నపక్షిని చంపుకు తిన్నా మీకు కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి? ఇప్పటికి మీరు ఎన్ని గొఱ్ఱెలు, మేకలు తినుంటారు! ఎన్ని లేళ్లు, దుప్పులు, ఒంటెలు మీ పొట్టలో జీర్ణించి వుంటాయి! అంత పెద్దపెద్ద జంతువులను తిన్న పట్టికి మీరు తృప్తిపడలేదే, మరి నావంటి చిన్నపక్షిని తింటే మాత్రం మీకు ఏమి ఆకలి తీరుతుంది, చెప్పండి. మీరే ఆలోచించండి.....మరి నన్ను వదలిపెట్టారంటే మీకు మూడు ఉపదేశాలు చెప్తాను. మీజీవితమంతా ఎంతో వుపయోగపడతాయి. నా ఉపదేశాలు విన్నతరువాత మీ జీవితంతోనే గొప్పమార్పువస్తుంది.

వేటగాడు రాజీపడి పావురాన్ని ఉచ్చులోనుంచి బయటకు తీశాడు. పావురం 'కుహుం కుహుం' అంటూ వేటగాని చేతిమీద వాలి, మొదటి ఉపదేశం చెబుతాను వినండి,"ఎంత సమ్మతమగిన విషయమయినా ఎవరు చెప్పినా, అసంభవమైన విషయాన్ని, ఎవ్వడూ, ఏ పరిస్థితిలోనూ నమ్మవద్దు."

తరువాత పావురం ఎగిరి గోడ మీదనున్నవాటి రెండవ ఉపదేశం చెబుతాను—"జరిగిన సన్నివేశాలకు, కష్టాలకు దుఃఖపడవద్దు. వస్తువు చేతిలోనుంచి జారిపోయిన తరువాత ఏడిస్తే ఏమిలాభం? కేవలం పుంకానాను చక్కబెట్టుకోనున్నాను. నే చెప్పిన యీ నీతి నీవు తెలుసుకోలేదన్నమాట. రెండో ఉపదేశం కూడ చెప్పాను. అసంభవమైన విషయాన్ని ఎవ్వడూ నమ్మవద్దని. మూర్ఖుడా! కొంచెం ఆలోచించి చూడు చేతిలోకి ఆరుతులాలు లేవు. మరి పడికిలాల బంగారు నాణెం నాపొట్టలో ఎలావుంటుంది? ఓస్ తెలివితక్కువ పెద్దయ్యా! కొంచెం బుర్ర ఉపయోగించవోయి.!"

పావురం మాటలు విని వేటగాడు కొంచెం కర్లు చేశాడు. నుతోష-తో--"నా మర్దుల పావురమా? మూడు ఉపదేశాలు చెప్పవోయ్" అన్నాడు.

"నేను చెప్పిన ఆ రెండు ఉపదేశాలు సమాత్రం ఆచరణలో పెట్టగలిగావు? ఇంకా మూడవ ఉపదేశం ఎలా చెప్పేడ! నీ దంతి అపాత్రునికి నేను ఇక ఎట్టి ఉపదేశమూ ఇవ్వదలచుకోలేదు." అంటూ పావురం మళ్ళీ ఎగిరిపోయింది.

(పారసీకథకు స్వేచ్ఛానువాదం.)

అవతారాలూ: అంతర్ధానాలూ

"సర్వధాను యుద్ధేయే అన్నట్లు" అని ఎవరో అంటుండ్రు. నేను హుక్కాస్టేషన్లో ఎక్కి కైలు ఎక్కబట్టటే. చుట్టుపక్కల పొగాకుట ఈ రోజులలో కొంచెం చదివే మనుషులు అని కేవలం పొడుగు పిక్కుతున్నారు. ఆ నడిచే పొడుగు విగిస్తున్న, కొద్దుగు పొగాకుగాదు, కేవలం పొగ పొగ తోపాటు పొగాకుకూడ కాల్తూన్నట్లు ఎక్కువైన సున్నాన్ని ఎదటి ఆడికాలికి రాస్తున్న అయ్యగారి గూడా కాదు, పంగ నామాలు దిట్టంగా పట్టి 'పరమపురుషా! నీవు సం' చదువుకుంటున్న వాయనుగూడా కాదు. పల్లపెర్వాలి, తెల్లపెర్వాలి గురించి తెలుసుకుదామని స్టేషనుకెళ్ళి మాట్లాడుదామా అన్నమాట అది

"పాడ్డు కాపీలు దగ్గర మాయమైన వాడిని. ఈ కేసు లోతు పట్టడానికి ప్రత్యేకం జనాబిస్తూ ప్రతియంగంగూడా దేవుడు అంతర్ధానమై అవతారంలెత్తి శాంతి ప్రసాదిస్తుం మా మహామహా ప్రభుత్వ కీర్తిమాకూ, అవతారాలెత్తుతూ ఉంటూనని ఆ కట్టుగూడ కవిత్వం చెప్పాడు. అవతారాలెత్తే హక్కులు, అంతర్ధానమయ్యే హక్కు దేవుళ్ళకేకాక మనుష్యులకు కూడా ఉన్నదని ఆకేసు ధం కాబట్టాయింది వాడు

ఆకుర్రాడు చెప్పినదాంట్లో తప్పేమీ లేదు. కాబట్టే దరిపోయింది కాని లేక పోతే అవి 'చెల్లాపీ' సువార్తగా పరిణమిస్తే యిలా కొత్తదనం బయలుదేరవలసి వస్తుంటుంది. ఈ హస్కులు తమకుకూడా ఉన్నవని జనం ఎప్పుడో గుర్తించారు. గుర్తించి జనాలకన్న ఎక్కువగా వాడు పుంటున్నాడు.

బరితిన్నమనుష్యులు అవతారమెత్తాలంటే మనుషుల అంతర్ధానంకావాలి. అంతర్ధానం కావటంలో కొంతమంది పైపుగ్గాలు మారిస్తే, మరికొంతమంది అవతారమెత్తటంలో ప్రావీణ్యం ప్రదర్శిస్తారు. కొంతమంది అవతారాలు అనుకున్నవారికి అంతర్ధానం కావటంచేతనే అలాగా పెత్తనం తెలియక పోవటమే అసలు అవతారమే ఛాలిస్తూ ఉంటారు.

ఒక పెద్దమనిషి ఇరుసుపారసు అందరిలో ముందు చెప్పుకుంటా అవసరమైన పనిఉండి ఎక్కడికో వెళ్లి కొంతకాలం వరకూ రాడనుకోండి. ఇంక దాంతో బయలుదేరుతుంది కథ. కథల్లో సలుపటలాగే ఎక్కడ జాఅప్పాకరం కనపడినవి ఇదు గడ్డయటా, పాడు గడ్డలూ ఒక పెద్ద అంతర్ధానమహా నాటకాన్ని తెస్తాయిగదా, కాబట్టి దానినుకూడా దగ్గుకుపుట పనికొనవలసి అవుతుంది కాస్తారు. ఆయన అప్పుడు రాడు పారిపోయాడా మేమనుకుని తప్పుతుంటారు. ఏ. సి. లిక్విడులూ జరుపుతా రొక్కసారి గనుక్కొస్తా. ఎలిక్షైనా హాలుగుణా జబ్బునేసి వెళ్లిపోయాడేమో, వాళ్ళన్న తిన ఇంటికి తీసుకొస్తే తమకు గిరాకీ తగలచ్చునని కూలీలు తీస్తాన పక్కవీధిలోఉన్న డాక్టర్ దగ్గర కంపౌండరూ, మాలాఇల్లోఉన్న పురోహితుడూ ఉమ్మడిగా ఉన్న జాబితెట్టుకొనియల పంపిణీ దగ్గర అయితే పోట్లాడిన పక్కింటాయిన పక్కన్నుకని చలర జప్పుతాళ్ళకోసం, గా యాదులతోనూ ఆయనకు కరగిరి వ్యాపారం కొయ్యాలు ప్రచారం చేస్తాడు కొయ్యకొడితే కొయ్యకొడితే పరిత్రత్రి కాకాలు తాకాలు అంతర్ధానాలకోసం కొయ్యకొడితే నిర్వహించి, ఆ టుట్టుప్రక్కల తిరిగి, అయ్యగారు వస్తాడు వైపు చదువుకోవడమూ—అంతేకాకన్నా అందుకునవస్థలు, అయనదగిన ధర్మలు కలవాగుగా—ఇంటిపట్టున ఉన్నాడో జీవో నర్యాత్తి చేయుటానికి బయలుదేరుతుంది. ఇందరికీ ఉపకారం చేయటానికే తాను బతికినట్లుగా పనిచేస్తూ, ఒక నుదుటమీద ఆయన కిల్లాం గుర్తిలాలి, ఉత్సాహాన్నిచ్చి అనకూలాలు, ఆగుడాలు చెప్పి ఆపనంచెప్పగా కాస్తు పరిగ్రహిస్తుంటేనే. 'తీరాంతి కతిట్టిందంటే తప్పే అని పాలుసూర్యుడు కట్టు నలుపుతూనే బయలుదేరుతుంది.

నీ లోపు ఇంటూనిన ఎస్సైపై ఒకే గ్రామాలు మాట్లాడుతుంది ఆ పెద్దమనిషి ఏం కొంపముంగిలిదోనని మన్నాగా పరిగడ చేయకుండా ఇంటికి చెక్కుచక్కా పట్టుకుని వాళ్ళాలు. ఏమంటే కార్యగాను కోరుకున్నారు ప్రకటించని నిరాకరణకు సహించి నిజం చెప్పుకుంటే ఇంటి కొంపలు కూలు ఇ. ఇ. ఇ. లో ఆయన పరిగడ ఇరుగువల్లు, పొరుగువల్లు తీడాలా తెలిపిస్తుంది.

జనానికి ఉన్న ఈ అవసరపడ కుయాసాలం, విపరీతమైన అనుమానం, కలలబారిలో ఉన్న కోర్పు, వింత విషయాలకోసం ఎగుడు మాడులలో ఉన్న ఆత్రత్రి-ఇన్నీ కలిపి లాకరాలో ఎక్కువగా అవతారాలు, అంతర్ధానాలు ఉన్నవి పడేలు చేస్తున్నవి. పాధారణంగా గొప్పగా జరిగిన వాళ్ళు గొప్పవారనే వాదాలు జనం కోరుకుంటారు. గొప్పవాళ్ళ అంతం గొప్పగానే ఉంటే బాగుంటుందనే కోరికతో గోరంతం కొండంతలుగా వర్ణించి గొప్పచేయ ప్రయత్నిస్తారు. అదలు పాటలు మించే తోటి వాళ్ళగాళ్ళు పొగడుగా కల్పనా పండితులు అంతర్ధానాలు ఆకర్షణీయంగా చేయటమే కాక రాజాయేతర అవతారాలను కూడా తోడ్పడం చెప్పి ఆకర్షిస్తారు.

ఇక బ్రిటనులో ఇర్విన్ అనేవాడు ఉద్దండపరిణామాలు కొంపక్కి చేస్తుపని, కష్టాలోనున్న అందరిచేతనూ ఆపగాఇప్పించేసు చెప్పుకున్నాడు. కాని రామరాజు ఆ ఉద్దండ పిండాలందరూ చచ్చిపోటం పాంతో పెద్దాగ్రమకుంటే పోర్చి కరటం జరిగి ఎన్నో కష్టాలనుపడి తప్పుచేసుకుని చచ్చిపోయినారు. తాయన మామూలు మనిషి కాదు కనక, తాయన చచ్చిపోలేదనీ, దేశకష్టకలుగుతున్న వందనదాల్లో వరానికి తీసుకువెళ్లారనీ కథలు పుట్టుకొచ్చినై. బతికి బాగావున్నప్పుడు తాయనకేసిన ఘనకార్యాలల్లు జనానికి తాయనపుగాన నమ్మకంకలిగింది.

పల్నాటి బ్రహ్మనాయుడికి కథనూడా ఇట్లానే ఉటుంది. బతికినన్నాళ్ళూ ఎంతో ఘనంగానడిపిన తన పేరుకు చిన్న కథ పెళ్ళాం, పిల్లలు, రాజు అతనివారికి పంపిలిపోయినారు. చివరిరోజుల్లో పేగాన పవనం కమ్మంగేక, నట్టులూ పీరాంధ్రపురాలోపల్ పాలి అంధానమయినవ్వాడు. కాని ఆయన కష్టసుఖాలు మాత్రం ఆయన తరువాతనే వస్తుంటాన్నవని ఎవ్వడో బయటికి వస్తూ పనికథలు అల్లాడు.

తమగ్గ ఒకానొక కల్పిత్రగవామను పుణ్యాత్మాలంగా, పలువారి దేవిన అవతారమెత్తాడనీ, కలియుగం అంతం కాకోతున్నదనీ ప్రకటించాడు. దానివిలాన

శ్రీ రామచంద్రరావు

ఆయన రాసినవుస్తకం అంగనంగ కలిగిన శాస్త్రీగారిపై మొదలైన జీవాలన్నిటి లాగా. అట్టిజీవకన్న ఎక్కువగా మనవ జీవులలోనూ ఇస్తుంది. కడుపు అవతారాలూటల అటుంటేనే మనుష్యుల్లో ఇలేవల అట్టూరి సీతారామరాజు, హిట్లర్, సుభాషచంద్రబోస్ ఘనమంటి కథలకు వాయిస్తు పైనారు.

కీరాంగా రాజుకగ్గ తెలియని వాళ్లు తెలుసుకోవలసిగా ఉంటుంది. గెట్టిబర్గుద్యోగం చేసి బ్రిటిషుప్రభుత్వాన్ని మప్పుకున్నట్టు ఇట్టి కూడు పెట్టుకు పెట్టుకు పోట్లు కాగానాదాయన కొంపలు, అవమానాలు, కోపాలబలగ సమ్యాకి కేవం అంతా ఆయనకోర్ట ప్రత్యేక కథలు ప్రచారంలోనే పిచుగుల్లే ఏగాలు నంలోనూ మీదపడకి నైవ్వాగాలు హాత్ వచ్చేకి ఇక్కడ. తేలు పలే ప్రయాణాలు నెత్తి పాలి పల కర్మగుళ్లో కాంతాట్టే స్టేషనే ప్రయాణాలు కీలోనే పైనాన్ ఎదుటికి ఆయనంగేలు పాటలు పుట్టేలు. రాజుగారిదగ్గర ఆకుపనుల ఉన్న ప్రజలుకూడా ఈ కమ్మకాంతి వాడుకుంటు పోయాం. చివరకు ఆయన మీద ఇంతకు పెట్టి పుట్టుకు పక్కకి 99శి పదుకుంటుంటే, బాగుపడుతుంటే ఖాళీ అని ఒక కోలాటాయిమి మరికొకలోట ప్రత్యేకం అవుతూనే కళలు వ్యాపించినై. చిరకాలు ఆయనకు జంగాపట్టు పని ప్రాణం అయిపోయాట్టు కన్నప్పుడు చచ్చిపోయింది అయితేనేమి ప్రచారాన్నిచ్చే కాలాలకాన్న పరమ సమ్మర్యంకలగేవేగాలే మనకాలాన్ని పంగిని ఎలగుపో? ఆయన తరువాతనుంచి బైటికి వచ్చినవి పనిపెట్టి వాళ్ళంతా పోయి ఆశ్చర్యపడక్కర లేదు శాస్త్రి ఈ పనిమీద కాస్తాలు కష్టాలు పడుతుంటే. ఇంకా ఆయన

సంపద సౌందర్యాల కాణాచి బ్రిస్టల్ నగరం

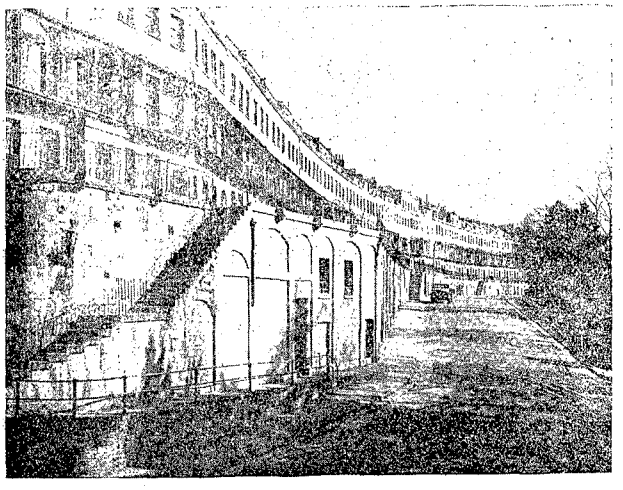

జార్జియన్ పద్ధతిలో నగరికత వెల్లివిరుస్తున్న సుందర భవనాలు

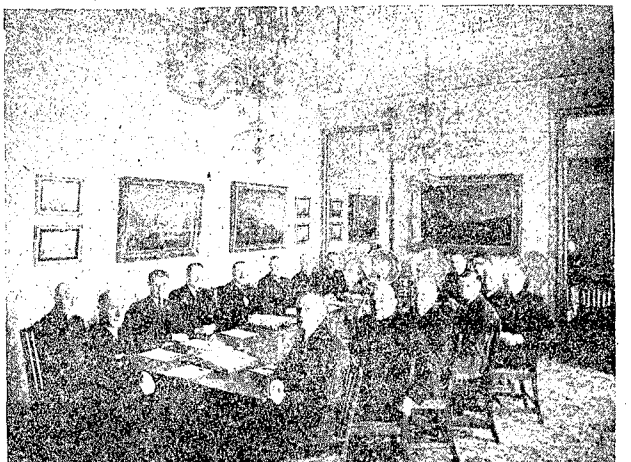

వాణిజ్య మండలి

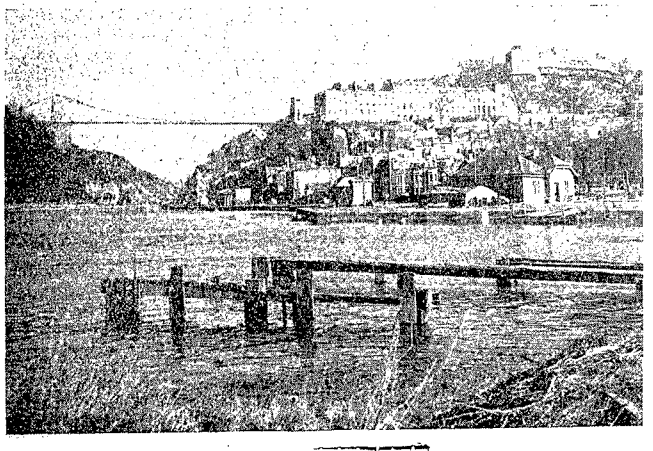

ఆవాన్ నదిపై వడవలరేవు

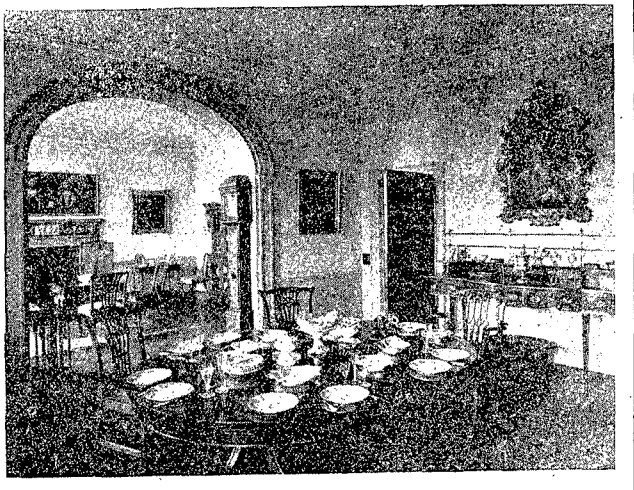

గృహాలంకరణం

గ్రంథాలయోద్యమం న్యూయార్కు

న్యూయార్కు కేంద్ర గ్రంథాలయం.

సంచార గ్రంథాలయం.

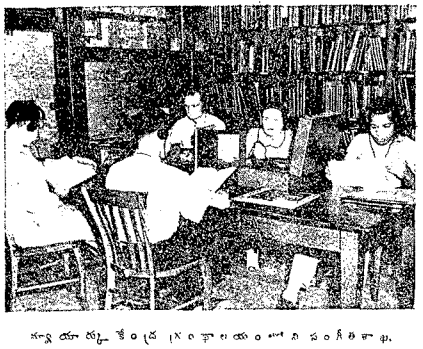

న్యూయార్కు కేంద్ర గ్రంథాలయంలోని సంగీతశాఖ.

పసిపిల్లలకు కథలు చదివి వినిపించుశాఖ.

అవతారాలు: అంతర్థానాలు

(11-వ పేజీ తరువాయి)

చేస్తుంటాడు. అన్ని పార్టీలవాళ్ళూ కొంతకొంతకాలం ఈ యోగం పట్టి, అదును దొరికినప్పుడు మళ్లీ రంగంలో ప్రవేశిస్తారు. ఈ యోగాభ్యాసం అందరికీ పనికిరాదు. కొంతమందికి ఇది అలవాటే కాక 'పైకెళ్లాలో మహారాజులుగా బతుకోక ఈ భర్మం ఎందుకు' అని పైకెళ్లాలో ప్రవేశిస్తారు. కొంతమంది కేవలం అంతర్ధానం మాత్రం చేతయి, ఏమీ చేయక్కర్లేక అయోమయంగా తిరుగుతూ ఉంటారు. కొంతమంది దీనిని మహా చాకచక్యంతో సద్వినియోగం చేసుకుంటారు. ప్రస్తుతం మనదేశంలో కమ్యూనిస్టులు ఈ విద్యలో ఆరితేరారని చెప్పొచ్చు.

పిల్లవాయకులు, వ్యాపారస్తులు, ఆసాములు మొదలైనవాళ్లు అంతర్ధానయోగాన్ని అవలంబిస్తారు. కాని పిల్లా విద్యను ఎవరికివాళ్ళమీద ప్రయోగిస్తారు. ఎన్నికలప్పుడు ప్రత్యర్థిపార్టీ వోటర్లను మాయం చేయటానికీ, కేసం, అమ్మకాలు జరిగేటప్పుడు పెద్దపాట పెట్టేవాళ్ళను మాయం చేయటానికీ, లోగ్గ స్వతంత్రరాజ్యాల్లో ఎన్నికపార్టీ పాత్రుడు మాయం చేయటానికీ పిల్లు అహిం సరీ రాలను మరిపించే గారడీ చేస్తూ ఉంటారు. ఎన్నికల స్థానాలనూ, కేసం జరిగే స్థానాలనూ అమాంతంగా మాయం చేయటం మొదలుకుని మనుష్యులకు మనుష్యుల్నే పుల్యాకాలం గడిచే దాకా మాయం చేసేవరకూ పిల్లు వివిధ ప్రయత్నాలు చేస్తారు. ఏదన్నా మీటింగుకి కొట్టటానికి ఎదటిపార్టీవాళ్లు పన్నాలు పడుతున్నారనుకోండి. ఇవతల పార్టీవాళ్లు కొందరు లాన్సు కౌన్లు తీసుకుని వాళ్ళ పార్టీవాళ్ల మీద పైకి గట్టిగా అరుస్తూ మీటింగుకేసా, కౌన్లు పోదాం పదండి. ఆదరం కలిపిపోదాం" అంటారు. వాళ్లు ఎక్కడగానే అటూ ఇటూ తిప్పి ఏమరుమూలో, కౌన్లని చెదగొట్టి పెడతారు. దీంతో అక్కడ మీటింగ్ పూర్తవుతుంది. ఆ పార్టీ అభ్యర్థి గడ్డి దిలుతాడు.

మరికొందరు తమ కిష్టంలేని వాళ్ళు చచ్చారనో, అంతులేకుండాపోయారనో ప్రచారంచేసి వాళ్ళకు అదృశ్యయోగం పట్టిస్తారు. కాని వాళ్ళకు నిజంగా ఆ యోగం అంటుకొనకపోవటంవల్ల వాళ్లు బతికే ఉన్నట్లు నిర్ధారణ అవుతుంది. చైనా కమ్యూనిస్టు నాయకులు కొమింటాంగ్ ప్రచారకుల చేతుల్లో, స్టాలిన్, మొలటోవ్‌లు అమెరికా ప్రచారకుల చేతుల్లో, లార్డ్ కేటల్ కొందరు మద్రాసు పౌరుల చేతుల్లో, అనేకమంది సినిమా తారలు తెలుగు ప్రజల చేతుల్లో యీ ఇబ్బందికి పడ్డారు.

సాధారణంగా నిత్యవ్యవహారాల్లో అందరూ అనుసరించే అంతర్ధానయోగం మరొకటి ఉన్నది. ఇది-కేవలం ఎడ్వాక్ వ్యవసాయం, అప్పులవాళ్లు శాలీకోసం వేసేనో, అప్పులిమ్మని అడిగే స్నేహితులు వస్తేనూ. ఇంట్లో ఉండవుండా మాయమవ్వటం ఉద్యోగం, ఉద్యోగాలన్నవని ప్రకటించి వాటికోసం మొగవాళ్లు, మగువలు ఆడవాళ్లు వస్తే మాయమై, అందమైన ఆడవాళ్లు వస్తే ప్రత్యక్షమవుతూ ఉంటారు ఆఫీసుల్లో. అందరికన్నా యెక్కువ అడ్డదెబ్బలేవాళ్లు వచ్చేవరకూ అంతర్ధానమై ఉంటాడు ఇంటి భామనూ.

అయితే ఇటువంటి సందర్భాల్లో నే 'మావాన్ను ఇంటోలేదని చెప్పమన్నాడండీ' అని చెప్పే పిల్లలూ, 'మీ ఆయనకు డబ్బు ఇవ్వాలేవచ్చాడండీ' అని వచ్చిన వాళ్లు చెబితే 'అయ్యో! దొడ్డికి వెళ్లి వస్తున్నారండీ' అని చెప్పే భార్యలూ ప్రత్యక్షమై నిజానికు కలిగిస్తుంటారు.

కీ. శే. అప్పరాయకవి

(9-వ పేజీ తరువాయి)

యనగరం మునిసిపల్ కౌన్సిల్ సభ్యులనూ ఎన్నుకోబడి స్థానిక నిమయాలలో శ్రద్ధతీసుకొనేవారు. 1918 సంవత్సరం లో మదరాసుప్రభుత్వం వీరిని మదరాసు యూనివర్సిటీ సెనేట్‌కు యూనివర్సిటీసభ్యునిగా నియమించింది.

అప్పారాయకవి ఆరోగ్యం 1910 సంవత్సరం ఆ ప్రాంతాల పూర్తిగా చెడిపోయింది. శరీరం కృశించిపోయింది. చివరకు భగవానుడు 1915 సంవత్సరం నవంబరు 30 వ తేదీన అప్పారాయకవిని మనకుగాకుండా చేసి తనలోకం తీసుకువెళ్లిపోయాడు. ఆంధ్ర సారస్వత రంగభూమినుండి ఒక మహాశక్తి అదృశ్యమైపోయింది. తెనుగు వారు తమ అనుగు కవిని శాశ్వతంగా కోల్పోయారు. సాహిత్యం, చిత్రలేఖనం, శిల్పం, సంగీతం, చారిత్రక పరిశోధన, నాటకకళ, మొదలయిన అనేక రంగాలలో ఇంతగా కృషిచేసిన మహనీయుణ్ణి మరొకరిని మనం చూడలేము.

ఈ వారు యిన్ని పత్రికలు, యింతమంది రచయితలు, పాఠకులు వున్నారంటే అది అప్పారాయ మహాకవి చలవే నవాలి. నేటి కవులు, రచయితలూ నేత్రీయన్నూ, ఆంధ్ర భీమవాణీ, పురస్కరించుకొని రచనలు సాగిస్తున్నారంటే అది అప్పారాయ మహాకవి చలవే నవాలి! 'అప్పారాయ మహాకవితో నవ్య సారస్వత యుగం ప్రారంభమయింది; నవ్యాంధ్ర సారస్వతానికి త్రిరాములు చుట్టిన అడకవి నుంచాడు' అన్నారొక రచయిత.

ఆ మహాపురుషుని పత్నీ, జయంతీ మాతా అయిన నవంబరు 30 వ తేదీన వారి పవిత్రాత్మకు శాంతి కలుగుగాతయని ఆ సర్వేశ్వరుని ప్రార్థిద్దాము.

ఓం! శాంతి!! శాంతి!!!

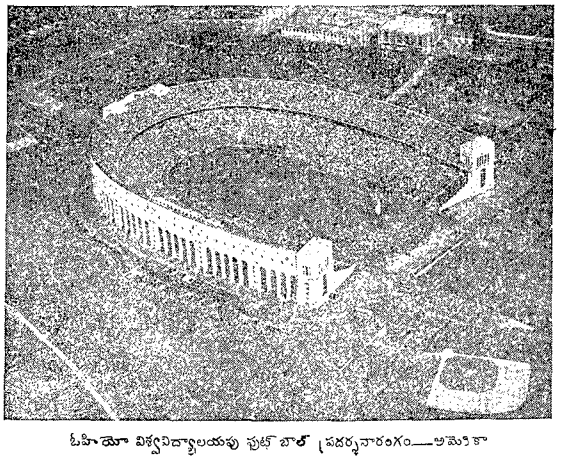

ఓహియో విశ్వవిద్యాలయపు ఫుట్ బాల్ ప్రదర్శనారంగం—అమెరికా

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press No 7, Thambu Chetty Street, G. T. Madras.